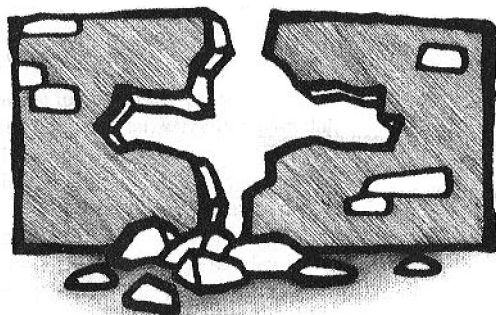

Velikonoční dopis

českobratrského evangelického sboru
ve Svitavách
duben 2012

Když uplynula sobota a začínal první den týdne, přišly Marie z Magdaly a jiná Marie, aby se podívaly k hrobu. A hle, nastalo velké zemětřesení, neboť anděl Páně sestoupil z nebe, odvalil kámen a usedl na něm. Jeho vzezření bylo jako blesk a jeho roucho bílé jako sníh. Strážci byli strachem z něho bez sebe a strnuli jako mrtví. Anděl řekl ženám: „Vy se nebojte. Víím, že hledáte Ježíše, který byl ukřížován. Není zde; byl vzkříšen, jak řekl. Pojdte se podívat na místo, kde ležel. Jděte rychle povědět jeho učedníkům, že byl vzkříšen z mrtvých; jde před nimi do Galileje, tam ho spatří. Hle, řekl jsem vám to.“ Tu rychle opustily hrob a se strachem i s velikou radostí běžely to oznámit jeho učedníkům.

Dvě Marie jdou, aby se podívaly k hrobu. Dá se předpokládat, že očekávaly klid a ticho. Chtěly vzpomenout. Už je po všem, už to skončilo, aspoň tomu utrpení je taky konec. Snad šly také zmeditovat nad tím, jestli vůbec a jakou to mělo všechno cenu. Šly do místa posledního odpočinku.

Klid a ticho, které očekávaly, toho se jim nedostalo.

Naopak, nastalo veliké zemětřesení. Zpráva o tom, že Ježíš nezůstal v hrobě, že jeho život nebyl jen jednou z mnoha epizod vzbuřenců proti politické nebo náboženské vrchnosti, ale že z hrobu vyšel a změnil svět docela jiným způsobem, než jak by všichni čekali, taková zpráva nemůže než otřást základy lidského života. S člověkem má zpráva o Ježíši zatřást. To, co bylo, se sesype, aby mohlo povstat nové.

Anděl odvalil kámen a usedl na něm. Krásný obraz. Lidskou snahou bylo kámen - a s ním všechno, co bylo - zapečetit, zakonzervovat. Jenže o to právě v evangeliu, v dobré zprávě nejde. Evangelium boří zdi a hranice a tvoří nové. Anděl kámen odvalí a symbol zapečetění si strčí pod zadek. Není divu, že strážci byli bez sebe a strnuli jako mrtví.

Další krásný obraz. Strážci měli střežit toho, který měl být mrtvý a zůstat v hrobě. Ať si střeží jak chtějí, v hrobě žádný mrtvý nezůstává. Jako mrtví – strachy bez sebe - končí právě oni. A asi ani neslyší, co slyší ženy. „*Vy se nebojte. Víím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován.*“ Jakoby anděl říkal, „ano rozumím tomu, že jste myslely, že to nemohlo skončit jinak, ale vzpomeňte přece na to, co říkal. Na to se soustředte.“

Ještě dodal: „*Pojďte se podívat na místo, kde ležel.*“ Těžko říct jestli šly nebo nešly, to evangelista Matouš nerozvádí, hned je totiž zase anděl posílá pryč – „*jděte rychle povědět učedníkům, že byl Ježíš vzkříšen a jde před nimi do Galileje*“. A ženy utíkaly, pryč od hrobu, od znamení konce, od znamení strnulosti a neměnnosti. Možná ani nepotřebovaly do hrobu vstoupit, možná nepotřebovaly žádný důkaz, prostě uvěřily andělovu slovu. Utíkaly do Galileje – tam kde Ježíš učil a kázal, tam kde se potkával s lidmi, tam kde rozdával naději a lásku, tam, kde jde o život a ne o smrt, tam kde jde o pokračování a ne o konec.

A ženy běží se strachem i s velikou radostí. Neběží ani jenom se strachem, ani jenom s radostí. Když člověk má povědět o tom, že Kristus vstal z mrtvých, je to veliká radost, radost z toho, že smrtí nic

neskončilo, že všechno, co učil a dělal má smysl a přesahuje jeho pozemské přebývání, že cesta a způsob života, kterým šel a ke kterému zve je cestou k věčnosti. Ale je také na místě, aby vše člověk povídal s bázni. Snad s bázni z toho, aby něco nezamlčel, aby tu radostnou zprávu nepokřivil, aby byl věrohodný, aby byl přesvědčivý, aby nemluvil lacině.

U hrobu to mohlo skončit. Kdyby zůstaly ženy strachy bez sebe a jako mrtvé, kdyby si nepřipustily změnu velikou jako zemětřesení. Ale nezůstaly. Jsou svědky toho, že smrt nemá nad člověkem osudovou moc. Ženy odnesly zprávu o Ježíšovi pryč od hrobu zpět do života a dosvědčily, že je možné se s živým Kristem potkat a že jeho příběh s člověkem pokračuje. Skrze ně, pak skrze ty, kterým o něm vyprávěly, a tak dál a dál, až může pokračovat skrze nás. Může, když nezůstaneme na místě jako mrtví, když poběžíme a budeme o Kristu vyprávět. I pro nás platí ono zaslíbení: „tam ho uvidíte.“ Zatím jsme na cestě, ale nemusíme bloudit, víme kam směřujeme a nejdeme s prázdnou. Na cestu jsme vyzbrojováni slovem, a taky chlebem a vínem. A jistě si můžeme přisvojit slovo určené ženám: „Nebojte se. Jděte a oznamujte.“

Milí přátelé,

přijměte velikonoční pozdravení a srdečné pozvání na velikonoční bohoslužby a setkání. Přehled najedete na zadní straně dopisu.

Vám, kteří jste neměli možnost seznámit se se zprávou o životě sboru před sborovým shromážděním, zprávu přikládáme. Věříme,

že přiblíží, co vše se ve sboru událo, děje a plánuje.

*Jako tradičně probíhá až **do konce kv tna sbírka dar na dílo Jeronýmovy jednoty**. Z vybraných prostředků jsou podporovány církevní stavby a opravy staveb, které slouží k setkávání. Také svitavský sbor obdržel v minulých letech od Jeronýmovy jednoty půjčky a dary. Naposled v loňském roce na půdňí vestavbu na faře. Chcete-li*

Na konci cesty není cesta,
nýbrž cíl.
Na konci zimy není zima,
nýbrž jaro.
Na konci noci není noc,
ale svítání.
Na konci adventu není advent,
nýbrž Narození Páně.
Na konci smrti není smrt,
nýbrž život.
Podle Josefa Kolářka

příspěť, můžete tak učinit do pokladny na faře nebo převodem či složenkou na účet sboru: 272882983/0300. Jako variabilní symbol uveďte osobní číslo u adresy, jako specifický symbol uveďte 2. Máte-li možnost, sledujte internetové stránky sboru (<http://svitavy.evangnet.cz>), kde se dozvíte aktuální informace o dění ve sboru.

Filip Keller, farář

Přehled velikonočních setkání

5.dubna	Zelený čtvrtek
17:30	Svitavy Hod beránka - Sederová večeře
6.dubna	Velký pátek
9:30	Svitavy Bohoslužby s večeří Páně
17:30	Radiměř Bohoslužby s večeří Páně
8.dubna	Velikonoční neděle
9:30	Svitavy Bohoslužby s večeří Páně
14:00	Radiměř Bohoslužby s večeří Páně RAKOS
....	
17.května	Nanebevstoupení Páně
17:30	Svitavy Bohoslužby
....	
27.května	Svatodušní neděle
8:00	Radiměř Bohoslužby s večeří Páně
9:30	Svitavy Bohoslužby s večeří Páně

Nabízíme **dovoz na bohoslužby** i odvoz domů těm, kdo se nemohou dopravit sami. Pokud byste vy nebo někdo, o kom víte, rádi nabídky využili, volejte na faru nebo pište SMS na **777 339 381**, v případě Radiměře na číslo **732 213 363**.